

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

VI. Porrò Arca ferebatur super aquas. Genes. c. 7. v. 18.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

§. 7. *Anagramma.*35. ALTO REGI AMICA, IANVA INSIG-
NIS, DISTANS A LABE.*Alto Regi amica, Tu Janua semper munda!*

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS VI.

§. I. *Scriptura.*36. ARCA NOEMITICA, SVPER
UNDAS.Genes. c. 7. v. 18. *Porrò Arca ferebatur
super aquas.*

Cùm omnis jam caro, sceleribus turpiter immerfa, corrupisset viam suam, universaque terra abominandis fuisset iniquitatibus repleta, æquissimus meritorum præmiator, malorumque vindex DEUS, mundum ad eò imundum universali diluvio mundaturus, Arcam à Noemo confici jussit, quam subintrans justissimus hic Patriarcha, cum suorum aliquot, conservaretur illæsus. Inundantibus ergò vehementer diluvij aquis, sola arca, naufragantis mundi onusta reliquijs, unica compendiati totius generis humani habitatio, sola in salo salus, Noemi, & suorum oneraria, domitas undas felix inambulabat, juxta illud scripturæ: *Porrò Arca ferebatur super aquas*, licet ipsi etiam excelsi montes universi penitus fuerint operti, omnisque reliqua caro consumpta, donec enubilato tandem furore, Nemesis, exhaustis abyssi fontibus, extinctisque per diluvium ultionis Divinæ flammis, passa est, demersis omnibus, terram emergere, & suffocatis flagitijs, emundatum orbem denuò inhabitare.

Arca illa Noemitica super undas feliciter inambulans, Beatissimam DEI genitricem pulcherrimè representabat, cum hoc solo discrimine, ab Hesychio, Jerosolymitano Presbytero, annotato: Illa, ait, erat animalium arca, hæc autem arca vitæ, illa corruptibilium animalium, ista verò vitæ incorruptibilis, illa ipsum Noe, hæc verò ipsius Noe factorem portavit. Hæc

Hom. 2.
de Virg.

arca Virginea, ab ipsomet Divino Noe, non per centum tantum annos elaborata, sed *negotium sæculorum*, universo humano genere originali culpâ inquinato, æternique diluvij pœnis obnoxio, sola ab universali aquarum exundantium cataclismo immunis *ferebatur super aquas*, id est, sola originalis expers, angelis purior, altior universis, in sublimi gradu primæ innocentie substitit, licet ipsi etiam excelsi Montes, id est, sanctissimi cæteroquin homines, Patriarchæ, Prophetæ, Apostoli &c. & reliqui universi fuerint aliquandò hoc originali diluvio cooperti. Elevata est nimirum arca illa Deifera in sublime, exaltata est in montes gratiarum, in cacumen unius purissimæ prærogativæ, & *ferebatur super aquas* immundi hujus mundi, & puritatis primigeniæ. Sicut autem arca illa, veteris testamenti, ad eò fuit sublimata, & præservata, eò, quòd intraverit in eam justus Noe, novus imposterum orbis parens futurus, sic etiam sublimata, & ab omnî labis diluvio præservata est Virgo Beatissima, eò, quòd in illam postmodum subintrare decreverit, *justus Dominus*, Verbum Patris, sol justitiæ, futurus mundi universi redemptor, ac reformator. Quamobrem Vates regius optimè psallebat: *Veruntamen in diluvio aquarum multarum, ad eam non approximabunt.* Notandum hic occurrit, Arcam illam Noemiticam, Rabinorù testimonio, crystallinam habuisse fenestram, per quam lux necessaria ingrediebatur, ita tamen clausam, ut nec guttula diluvij penetrare potuerit. Et quis ad eò lumine est destitutus, ut non videat, talem fenestram, ipsam fuisse immaculatam Deiparæ Virginis Con-

Psal. 31.
v. 8.

Conceptionem? utpote, quæ in primo jam creationis suæ momento lucidissima, Spiritûs Sancti lumine undequaque illustrata, ita clausa fuit, & custodita, ne guttula quidem universalis diluvij, seu minima communis delicti participatio, illam penetrare potuerit. Fecit ergo, ex Divino mandato, venerandus senex arcam hanc, ante diluvium, quâ inundantibus postea ultricibus aquis, conservaretur humanum genus, fuitque illa bitumine oblita, ne fatisceret, & haustis paulatim aquis denique subsideret: parvâ quoque, ut diximus, fenestellâ desuper illuminata. Haud aliter Arca nostra mystica, Virgo Deipara, si enim Arca illa servandis erat viventibus cõstructa, hæc universohumano generi salvando ædificata, si illa bitumine contexta, hæc charitate undique inflamata, si illa desuper illustrata, hæc *radius ipsa Deitatis*, à radio solis intelligibilis irradiata: si illa denique à submersione libera, hæc à peccato omnî præservata. Ad hanc igitur Arcam, quotquot, ob commissa scelera, *in maligno positi*, malum ignem, æternasque infernalis diluvij poenas pertimescimus, maturè confugiamus, ut per hanc, delictorum veniam abirato Numine impetrantes, undis illis fatalibus superiores evadamus, ac mediante Marianâ hac Arcâ, subsidere tandem in Monte, qui *Christus* valeamus.

Bern. super
salves.

fuisse concepta in peccato originali. Conseq. prob. Quid æquitati, juriq. naturali magis dissonum excogitari potest, quàm ditissimum, & potentissimum Filium, Matrem suam unicè dilectam, à summâ egestate, simulque ab infensissimi hostis potestate, & Tyrannide non præservare? sed habere peccatum originale, est esse redactum in summam egestatem, nempe privationem omnium donorum, & dotum supernaturalium: est esse exclusum à jure hæreditatis paternæ, nempe æternæ: est esse constitutum in infernalis, & infensissimi nostri hostis potestate, & imperio. Ergò rationi naturali repugnantius excogitari nil potest, quàm quòd Beata Virgo incurrerit peccatum originale, & quòd æterni Patris Filius, in quo omnes Sapientiæ, scientiæ, ac omnipotentis thesauri absconditi sunt, cujus posse est velle, velle bonitas, & justitia, suam unicè dilectam Matrem à peccato originali non præservarit: Atqui, quæ æquitati naturali repugnant, absolute nequeunt esse in DEO: ergò absolute nequit esse MARIA concepta in peccato originali.

§. 4. Historia.

De Paræ ILLIBATÆ, Vt ILI
ImpLoratIo. 39.

OBtinuerat suis à Superioribus licentiam, Religiosus Frater, Clemens de Claris, ex Ord. S. Francisci, ad certum quendam pagum procedendi, tum, ut Solenni Conceptionis Festo, quod summâ ibidem celebritate per annos singulos agebatur, interesse, tum etiam consanguineos quosdam suos, ibi habitantes, pro aliquo illorum solatio, visitare posset. Huc quoque properabat dicti Fratris Clementis genitor, qui equo paulò insolentiori insidens, unâ cum illo, supra magnum Molendini cujusdam præcipitium decidit. Casui huic periculosissimo si quis spectator interfuisset, dixisset utique, actum esse de viri vitâ, aut saltem gravissimo eum crurifragio conquassatum. Verùm longè aliter res se habuit: docuit nimirum eventus, quàm

37. §. 2. *Authoritas.*
S. AMPHILOCHIVS CONCEPTA
CVLtor, ac proteCtor.

*Quid stulte à veritate dissentis? qui enim anti-
quâ illam Virginem sine probro condidit, &
secundam sine notâ, & crimine fabricatus
est.* Orat. 4. in Deiparam, à R. P.
Franc. Combesi Dominicano in latinum translata. fol. 42.

38. §. 3. *Ratio.*
Matris InopIa, affLVentI FI-
Llo InDeCora.

Juxta L. *Siquis. §. si impubes.* ff. de agnoscendis liberis: *Iniquissimum est, Patrem, vel Matrem egere, cujus Filius in facultatibus est.* Ergò Beat. ma Virgo nequit

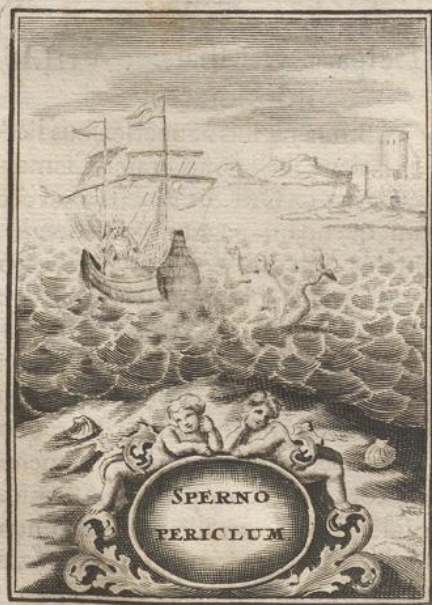
¶

uti-

utilis fit Deiparæ illibatæ imploratio. Invocaverat nempè vir ille admodum devotus, in extremo hoc casûs periculo, Virginem Beatissimam, per immaculatam ejus conceptionem, cujus tùm agebatur pervigilium; hinc mirabiliter, unâ cum equo, evasit incolumis, ac sine omnî læsione, supernaturali adjutus ope, denuò ad culmen ascendit, cum tamen, præ casûs altitudine, ipsa etiam, cui infederat, sella, in duas partes per medium scissa videretur. Tam feliciter ergò per immaculatam DEI genitricem liberatus, lætus cum alijs ad pagum pervenit, narrans, quod ipsi contigerat à Virgine, beneficium. Hinc alterâ die, celebritas ejus Sanctissimæ Conceptionis, summâ ab omnibus devotione, est gesta, laudibusque tam gratiosæ matri jugiter perfolutis, reliquus dies, in omnî religiosâ lætitiâ, ac optatæ conversationis suavitate consumptus. *Bernardin. de Busti Serm. 6. de Concept.*

§. 5. *Symbolum.*

40. SirenVM CantVs non nocet
DeIparæ,

Dum dulci interitum canere parat improba Sirena,
Aures claude tuas! non nocet illa tibi.
Dum dulci alloquio Serpens quoque decipit Evam,
Occlusâ Matri non nocet aure DEI.

Sepi aures suas spinis. Eccli. c. 28. v. 28.

§. 6. *Antiquitas.*

CLOELIA ROMANA, per VnDas
effVglens.

41.

Porsenâ, celebrî illo Belli - Duce, ex Hetruriâ, Romam ingentî militum exercitu petente, atque Urbem dirâ obsidione premente, Romani decem illi Virgines, formâ præcellentes, in obsides submiserunt, quibus in Porsenæ castris benignè exceptis, ac honestè sustentatis, licitum insuper eisdem voluit, certis temporibus, ad ripam fluminis progredi, suaque pro libitu corpora abluere. Pergunt illæ, die quâdam, longiùs à castris, ad Fluvium aliquem pergrandem: cum ecce! una ex illis, Cloelia nomine, cæteris generosior, reliquas hortatur, in Fluvium sese unâ immittant, eumque tranantes, Romam denuò gloriosè revertantur. Erat quidem Fluvius latus, præceps, plenusque periculis: hoc tamen non absterrente, audent Virgines generosam per undas fugam, ac Cloeliâ duce, dictum Fluvium intrepidè tranantes, quamvis non sine magno labore, effugiunt, Romamque feliciter ad propria perveniunt. Admirantur summè, generosum hoc puellarum factum Romani, nihilominus consultissimum ipsis videbatur, eas denuò Porsenæ Duci remittere; quo factò, obstupescens ille tantam in Romanis Virginibus generositatem, quænam tam periculosa fugæ auctrix, ac dux fuisset? curiosè sciscitatur. Cui Cloelia: Se equidem fuisse illam, primamque tranatâsse, intrepidè respondit. Hinc Borsena mox pretiosum adduci equum curavit, quo eidem in donum oblato, insinuare voluit, Cor Cloeliæ virilî potiùs virtute, quàm muliebri trepidatione præditum esse. Hoc portò factum eò permovit Romanos, ut æneam in Urbe statuam, ad æternam rei memoriam, erexerint, insidentem generoso equo Cloeliam representantem. *Livius, Decad. 1. ab urbe cond. l. 1. & 2. Dionys. l. 5. c. 31.* Siego mundum hunc universum magno cuidam Fluvio, vel

po-

potius mari vastissimo comparavero, juxta illud Psalmistæ: *Hoc mare magnum, & spatiosum* Psal. 103. v. 25. non errabo; in hoc enim mare omnes Adæ filij, per hæreditariam protoparentis labem, incidentes, miserè statim ab initio submersi fuere, nemine prorsus evadente, præter unicam Cœlestem Cloeliam, Virginem Beatissimam, immaculatam Numinis genitricem. Hæc enim verò sola, per medias turbidi maris procellas, ab omnî peccato servata, gloriari poterat: *Gyrum Cœli circuii sola, & profundum abyssi penetravi, & in fluctibus maris ambulavi.* Eccle. 24. v. 8. Si

ergò Romani, in memoriam Cloeliæ suæ, pretiosissimam erexerunt statuam, quidni & MARIÆ, nostris in cordibus, perpetuam erigamus memoriam, singularis devotionis, erga immaculatam ejus conceptionem?

§. 7. *Anagramma.*

regIna, à LVCTVosâ POMILabe 42.
Defensa.

Regia nata, evadens luctum amari pomi!

Versio litteralis

Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS VII.

§. I. *Scriptura.*

43. PVLChra nIMIs, haVDLæsa.

Genes. c. 12. v. 14. *Viderunt Ægyptij mulierem, quod esset pulchra nimis.*

Ingressò quondam, cum dilectissimâ suâ uxore Sarai, Abrahamo Ægyptum, insolita peregrinæ hujus mulieris species, formæque decor incomparabilis, adeò statim omnium in se Ægyptiorum oculos rapuit, ut velocissimo, ad ipsum Pharaonis Regis palatium, cursu contendentes Principes, miris alienam hanc pulchritudinem laudibus, pleno ore, deprædicarent. Cum itaque (ut ipsis Sacræ Scripturæ verbis rem enarrem) *ingressus esset Abram Ægyptum, viderunt Ægyptij mulierem, quod esset pulchra nimis, & nuntiaverunt Principes Pharaoni, & laudaverunt eam apud illum, & sublata est mulier in domum Pharaonis, Abram verò bene usi sunt, propter illam.*

v. 14. & seq.

Porro, quam aliam præfigurare tunc poterat mulier illa, *pulchra nimis*, quam Beatissimam Virginem MARIAM? quæ Sacris in canticis, haud immeritò *c. 1. v. 7. pulcherrima inter mulieres* celebratur, ut potè, quæ pulchritudinem suam origi-

nalem nullo unquam momento amisit, animæque puritatem, nec originali, nec actuali peccato labefactavit. Hanc proprijs aliquandò oculis conspiciens S. Dionysius Areopagita, O! quantis mox laudibus vix non Divinam ejus pulchritudinem concelebrare voluit? *Perspexi, ait, atque proprijs oculis intuitus sum, Deiformem, atque supra omnes Cœlicos Spiritus Sanctissimam Matrem Christi JESU, Domini nostri. Ductus sui, pergit ulterius, ad Deiformem præsentiam altissimæ Virginis, & tantus me, tamque immensus Divinus splendor circumfulsit, ut nec corpus infelix, nec Spiritus posset totius, ac tam æternæ felicitatis insignia sustinere. Concludit denique: Testor, qui aderat in Virgine DEUM, si tua Divina præcepta non me docuissent, hanc ego verum DEUM esse credidissem. O pulchritudinem Virginis, infra DEUM, nulli certè alteri comparandam! Quid ergo mirum, MARIAM cum Josepho, Sponso castissimo, eandem aliquando Ægyptum ingressam, vidisse quidem, sed præ nimiam Virgineæ pulchritudinis claritate excæcatos, non recepisse Ægyptios? quæ tamen à Cœlesti Pharaone summè adamata, sublata est tandem in domum illius, & gloriosissimè in Cœlos assumpta,*

Epist. ad Paul. præcepto.

ibid.